

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illustrissimi Domini Simonis De Fierlant, Hispaniarum Ac
Indiarum Catholico Regi, In Hispania Ac Belgio, A Concilio
Status, Brabantiae Cancellarii, Catholico Ab Affectu
Tractatus, Quo, Clarissime ...**

Fierlant, Simon de

Coloniæ Agrippinæ

§. 1. Tyrocinium Theologiæ moralis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37059

66 TRIUM-VIRORUM VANA

nomine non tam ipsum Macarium, quam ejus doctrinam, aut doctrinæ hæredes venire velim : tu pro tua prudentia, ut res & locus feret, commodè interpretabere, ego id semel hic volui dictum, quod non sine fastidio sæpius postea repeterem.

§. I.

*TYROCINIVM THEOLOGIÆ
MORALIS.*

VARII Macariano prælo libri prodierunt, & ita multi, ut aliquorum suspicio, nec forte temeraria, fuerit pluribus eum manibus, pluribus scripsisse calamis; ex quo enim ex imis Scholæ subselliis translatus ad Cathedram ex Discipulo derepente Magister est factus, parum fuit novitio Professori juvenilem vocem domesticis parietibus circumscribere, publicum per libros Magisterium affectavit. Et anno quidem 1674. hoc est eo ipso, quo Methodus Gummariana prodiit, Tyrocinium Theologiæ Moralis edidit; quod sequenti deinde anno 1675. hoc est eo ipso, quo Moralis Gabriëliana male ominatam lucem aspexit; de novo auctum, & correctum editione alterâ recusum est: nec malè in unum propè annum tam similium librorum natales inciderunt: ejusdem & messis, & æstatis aristas similis farinæ videas.

Hæ

ET INFELIX CONCORDIA. 67

Hæ Macariani ingenii primitiæ mirum quantum Novatoribus placuerunt, & habent hoc præcoces fructus, ut gratioris saporis, aut sint, aut esse credantur. Hinc tot recentis opusculi præconia legimus; suo enim quisque pro gusto, quod sibi sapit, hoc laudat: Vin aliqua? Ex genuinis sacræ scientiæ fontibus depromptum, non minus pie quam solide stabilitum: ita Arnoldus Eyben. E limpidisssimis SS. PP. præsertim S. Augustini, doctrinæ fontibus adinstar purissimi rivuli scaturiens, eruditione sua non tantum intellectum illuminat, sed & voluntatem inflamat ad castum Dei amorem: ita Laurentius Neesen. Nec hic stetit ejus laus, sed cum D. Joanne de Witte totum librum cum probet, titulum, & Tyrocinii nomen abjudicat; & ille quidem *Moralis Theologie Magisterium*; hic verò *Magisterium Christianæ Perfectionis Theologicæ*, inscribendum potius judicant, credo ut deterioris sortis non esset liber, quam Author, quem Theologico Tyrocinio vix egressum Magistrum in Cathedra videramus.

Atque ita Tyrocinium alii laudavere; & tanto alienum opus laudavere honestius, quanto proprium superbius commendatur: nam quod scias, nihil de suo libro humile, nil vulgare sentit ipse Macarius; & ut omnem honesti rationem impletat, fastuosum Adversariorum contemptum ad sui Tyrocinii præconium gradum vult esse primum: audiamus: quot Theologias Morales non edidit (hoc saeculum)

commenta Theologorum Philosophicis stabilita rationibus, exquisitis turgida probabilitatibus, humanis prægnantia inventis, tum paucis interjectis ita prosequitur : *Libellum novum* (offerо) ex antiquitatis venerandæ erutum arcanis, priscorum insitentem vestigiis Patrum, ut ex illorum (uti fidei Doctorum, ita & morum Magistrorum) sententia mores hominum formentur. Ita aliena ille fastidire voluit & deprimere, ut sua extolleret, & vilis hæc, nec nova ars est, quam in triviis possis, ac foro à vilissima plebe discere, quæ suas, quas proponit venales, tum denique merces commendasse putat, si alienas strenue contempserit.

At, ut diversa sunt hominum palata ; Moguntinis Doctoribus & (ut nihil dicam de Belgis) Colonensibus amarum, nec Christianum satis sapiebat ; & cum Eximio Gummaro, & R. P. Gabriëlis non obscurè in eorum novaturientium classem Macarius à Carolo Breunio Facultatis Theologicæ Moguntiæ Decano compingebatur, qui *Calvini*, *Iansenii*, *Baji* aliorumque plurium officinam hæresibus, erroribus, scandalis, imò & non paucis in Deum blasphemis destructissimam repetito studio reliquis cum exuviis sibi arrogantes, perniciissima viginti-quinque hocce in Opusculo (Francisci Simonis de Statu, Origine, &c.) relata, & jam pridem oecumenicorum Conciliorum Decretis, Summorum Pontificum oraculis damnata dogmata nova fuligine tincta ex orco reproduxerunt. Hactenus ille in ejus Opus-

ET INFELIX CONCORDIA. 69

Opusculi Censura , quod junctâ piorum supplicatione ad CLEMENTEM X. Pontificem Maximum suppli- citer offerebat Franciscus Simonis , qui alia dum lustrat , & scrutatur sedulus & Christianus indagator feliciter *ar- cana quædam venerandæ Antiquitatis*, ex quibus magna sui parte erutus , & Patrum quorumdam non plane pris- corum nomina detexit , quorum *vestigiis insitit novus* hic Macarii *Libellus*.

At nec Carolus Breunius , nec Franciscus Simonis im- punes abierunt; vapulavit uterque in Apologetica Macarii pro suo Tyrocinio ad Pontificem Maximum, contra injus- tam accusationem Francisci Simonis , Epistola , quæ in sua divisa capita Libelli speciem præfert : hac in re præ- vium R. P. Gabriëlis secutus Exemplum , qui & ipse eo- dem anno mense Februario contra eundem Franciscum Apologeticas pro sua Morali Diabolica Theses cum sup- plice item Epistola Pontifici Maximo inscripserat : verba ejus aliqua §. ultimo Superioris Capitis non sine laude re- tulimus. Nil profuit, ut eventu patuit, sua Patri Gabriëlis *Apologia* ? quid sua Macario profuerit nescio , hoc scio , si sua cum non defendat felicius , habet Macarius , quod timeat ; nisi fortè meliora speret , quod petulantius scrip- serit. Poterat certè ab ipso Francisco Simonis , aut si fortè amiciorem malebat magistrum , à P. Gabriëlis discere , moderatius coram Pontifice agendum , & cuius adeo hac in re exemplum æmulabatur , ejus etiam modestiorem

I 3

de-

debuerat scriptionis modum imitari , & cum P. Gabriëlis de solito suo , vehementiorique impetu aliquantulum remittere : hoc scilicet & ipsa humanitatis ratio , & sanctissima in terris , quam alloquebatur , Majestas exigit.

§. 2.

*EXAMEN PENTALOGI
Diaphorici , & minores alii MACARII
Libelli.*

Longum esset pluribus & diligentius libros omnes excutere , nam ad mortem usque singulis propè annis libros singulos elucubravit ; laudandus sanè pro diligentia tam assidua , si meliori in causa , & quam Christianè sæpè , tam non multis in locis Bajo-Jansenianè scripsisset ; hoc unum interim universim dici potest , si vitæ brevioris spectes angustias , multa ; si utilitatem , parum ; si periculum , nimium eum scripsisse. Cæterum ubique sibi similis juvenili impetu abripitur , & acerbiori usus calamo , in omnibus non dico libris , sed paginis Scholasticos Theologos , eorumque doctrinam acriter adeò impedit , ut hoc in genere confederatis suis palmam longè præripiat ; prout sequenti capite manifestum re ipsa fiet. Ridiculus mihi interea est dilectionis proximi defensor , dum libello integro disquisitione Theologica hanc quæstionem discutit :

An